

Sygn. akt III Cz 1884/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie SO Krystyna Hadryś

SR(del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 stycznia 2016 roku

sprawy z powództwa M. Ł. (1) (Ł.)

przeciwko M. Ł. (2) (Ł.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w J. (...)

z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt I C 1057/13

postanawia :

- 1. odrzucić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

SSR(del.) Maryla Majewska - SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Hadryś

- Lewandowska

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z 3 września 2015r. oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w (...) z dnia 29 maja 2014 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1057/13 oraz odrzucił sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w (...) z dnia 29 maja 2014 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I C 1057/13.

Oddalając wniosek o przywrócenie terminu, Sąd wskazał, że pozwany zaniedbał swój obowiązek poinformowania sądu o zmianie miejsca zamieszkania, a tym samym zaniechanie dokonania czynności było zawinione przez pozwanego.

Wobec oddalenia powyższego wniosku, Sąd odrzucił sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w (...) z dnia 29 maja 2014 roku jako spóźniony.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w (...) z dnia 29 maja 2014 roku wydanego w

sprawie o sygn. akt I C 1057/13 oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Zażalenie, w odróżnieniu od apelacji, jako zwykły środek odwoławczy, przysługuje na te postanowienia sądu pierwszej instancji, które kończą postępowanie w sprawie lub też dotyczą rozstrzygnięć incydentalnych. O ile te pierwsze zawsze są zaskarżalne zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c.), o tyle te drugie tylko w przypadkach enumeratywnie wyliczonych w powołanym przepisie. Samo to wyliczenie, w nawiązaniu do redakcji przepisu, a w szczególności do wyrażenia „a ponadto”, nadaje powołanemu uregulowaniu charakter normy szczególnej, wyłączając tym samym możliwość jej rozszerzającego interpretowania.

Stosownie zatem do tej regulacji prawnej określonej w art. 394 § 1 k.p.c., należy podkreślić, iż zażalenie przysługuje tylko na postanowienie Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie oraz w sprawach określonych w katalogu art. 394 § 1 pkt 1 –11. W katalogu tym nie wskazano postanowienia o odrzuceniu wniosku o przywróceniu terminu. Postanowienie to nie kończyło również postępowania w niniejszej sprawie, dlatego nie przysługiwało na nie zażalenie na podstawie ogólnej wynikającej z art. 394 § 1 k.p.c. Uznać zatem należy, iż zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia było niedopuszczalne i związku z tym podlegało ono odrzuceniu, co Sąd Okręgowy wyrzekł w punkcie 1 postanowienia.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia należy wskazać, że stosownie do art. 139 § 1 k.p.c., w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 1350) przewidziane w art. 139 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienie dla adresata o pozostawieniu przesyłki sporządza doręczający, wskazując w nim placówkę pocztową operatora lub urząd gminy, z którego przesyłkę należy odebrać w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia; zawiadomienie pozostawia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Po pozostawieniu zawiadomienia o możliwości odbioru przesyłki we właściwej placówce pocztowej operatora lub właściwym urzędzie gminy doręczający: dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis oraz oddaje przesyłkę niezwłocznie do właściwej placówki pocztowej operatora lub właściwego urzędu gminy. Placówka pocztowa operatora lub urząd gminy potwierdza przyjęcie od doręczającego awizowanej przesyłki przez umieszczenie na przesyłce odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Awizowaną przesyłkę przechowuje się w placówce pocztowej operatora lub urzędzie gminy przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, o którym mowa w § 6. (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór przesyłki złożonej w placówce pocztowej operatora w tym terminie, placówka pocztowa operatora sporządza, według wzoru, powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru w terminie kolejnych siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, które doręczający niezwłocznie pozostawia w drzwiach adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. (§ 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Przesyłkę niepodjętą placówka pocztowa operatora opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i wraz z

formularzem potwierdzenia odbioru odsyła sądowi wysyłającemu niezwłocznie po upływie ostatniego dnia do odbioru przesyłki. (§ 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości).

Na podstawie przywołanych regulacji prawnej, dokonywane jest tzw. doręczenie zastępcze (per aviso) opierające się na wzruszalnym domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Pomimo, iż z punktu widzenia uczestnika procesu narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

W niniejszym postępowaniu powyższe rygory zostały dochowane. Przesyłka (odpis wyroku zaocznego z 29 maja 2014 roku) była podwójnie awizowana, w odstępie kolejnych 7 dni tj.: 2 czerwca 2014 roku i 10 czerwca 2014 roku. Wobec nieodebrania przesyłki, pomimo powtórnego awizo, z upływem siedmiodniowego terminu (tj. 17 czerwca 2014 roku) należało zastosować fikcję prawną doręczenia. Doręczenie to nastąpiło 17 czerwca 2014 roku i od tego terminu rozpoczął swój bieg termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, który zgodnie z art. 344 § 1 k.p.c., wnosi się w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku. Sprzeciw wniesiony 16 marca 2015 roku należało uznać za wniesiony po upływie przepisanej terminu, a zatem zgodnie z art. 344 § 3 k.p.c., podlegał on odrzuceniu.

Z tych też przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanego na pkt 1 zaskarżonego postanowienia, a w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie w pozostałym zakresie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Hadryś